

Ministerens svar på spørgsmål 4

Spørgsmål 4:

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 31. marts 1999 fra Forbrugerrådet, jf. L 104 - bilag 17.

Svar på spørgsmål 4:

I Forbrugerrådets henvendelse tages udgangspunkt i, at der allerede gælder et objektivt ansvar i dansk ret i forbindelse med pengeoverførsler.

Jeg kan oplyse, at det i forbindelse med den danske behandling af direktivforslaget er lagt til grund, at det er de almindelige regler om professionelt ansvar, der gælder for formidlere af grænseoverskridende pengeoverførsler. Det har heller ikke under høringen af lovforslaget været fremført, at der allerede skulle gælde et objektivt ansvar ifølge dansk ret.

Jesper V. Krenchels kommentar, som Forbrugerrådet henviser til, påviser imidlertid ikke, at der i dansk ret er en utvetydig regel eller retsafgørelse, der indebærer, at der allerede i dag gælder et objektivt ansvar ved grænseoverskridende pengeoverførsler. Det anføres alene, at det i litteraturen fremgår, at ansvarsgrundlaget må antages at være objektivt ansvar.

Lovforslaget er udtryk for en overbygning på de almindelige danske erstatningsretlige regler. Dette fremgår således af lovforslagets § 1, stk. 9 (nu stk. 8), der klart angiver, at forslaget ikke påvirker de rettigheder, som bl.a. forbrugeren har efter dansk rets øvrige regler, herunder reglerne om erstatning.

Med forslaget fastsættes utvetydige regler om objektivt ansvar for grænseoverskridende pengeoverførsler op til 12.500 euro. Jeg går ud fra, at Forbrugerrådet er enige i, at en utvetydig lovregel under alle omstændigheder skaber større sikkerhed for forbrugerne end formodninger og antagelser i den juridiske litteratur.

For så vidt angår overførselsbeløb op til modværdien af 12.500 euro, har forbrugeren et rets-

krav på inden for 14 dage at få tilbagebetalt hele beløbet. Alternativet hertil - såfremt pengeinstituttet ikke mener at være forpligtet til at tilbagebetale beløbet - vil være at indbringe sagen for Pengeinstitutankenævnet og/eller domstolene, hvilket er en meget tidskrævende og bekostelig proces.

Det er således min klare opfattelse, at forbrugernes retsstilling som følge af § 1, stk. 9 (nu stk. 8), for så vidt angår beløb op til 12.500 euro forbedres, samtidig med at retstilstanden for beløb ud over de 12.500 euro er uændret. Hertil kommer de øvrige fordele, som lovforslaget medfører for forbrugeren i forbindelse med grænseoverskridende pengeoverførsler, herunder regler om oplysningspligt og overførselstider samt regler om betaling af kompensation.

I Forbrugerrådets henvendelse anføres endvidere, at det synes urigtigt, at jeg i mine tidligere besvarelse har skrevet, at det er en betingelse for et dansk instituts adgang til regres efter direktivets regler over for de institutter, der medvirker ved pengeoverførslen, at den danske lov indeholder direktivets beløbsgrænse.

Jeg skal hertil bemærke, at jeg i mine besvarelser har lagt til grund, at når man taler om institutternes indbyrdes mellemværender, er det vigtigt, at de danske regler ikke pålægger danske institutter at tilbagebetale beløb over 12.500 euro, da den eventuelt overskydende del af overførselsbeløbet ikke efter reglerne i direktivet vil kunne kræves refunderet af den udenlandske samarbejdspartner.

Endelig kan jeg oplyse, at jeg vil forelægge spørgsmålene om det objektive ansvar for Justitsministeriet. Jeg mener dog ikke, at svaret bør have betydning for behandlingen af lovforslaget, idet det under ingen omstændigheder forringer kundernes retsstilling i forbindelse med grænseoverskridende pengeoverførsler.